

at fremsætte *Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol*. Gennem mange Aar er der fra forskellige Sider, ogsaa her i dette Ting, udtalt Ønske om at faa gennemført en indenrigs Kødkontrol for alt Kød, der anvendes til Menneskeføde, herfra selvfølgelig undtaget den saakaldte Hjemmeslagtning. Der har ogsaa gentagne Gange her i Tinget været fremsat Lovforslag om at indføre en saadan obligatorisk Kødkontrol. Allerede den 28. Januar 1920 fremsatte den daværende Stats- og Justitsminister et saadant Forslag. Det blev ikke gennemført, men hans Efterfølger, Justitsminister Rytter, fremsatte den 9. Juni et enslydende Forslag. Heller ikke det blev gennemført. Jeg tror nok, man kan sige, at den væsentligste Indvending, der blev fremført mod obligatorisk indenrigs Kødkontrol, var den, at man derved indskrænkede det kommunale Selvstyre for meget, man ønskede at bevare det i saa stor Udstrækning som muligt. Man kan ganske vist sige, at den Lov, der er gældende for Tiden, i alt Fald i Teorien gaar ud paa at indføre tvungen Kødkontrol, men den overlader det dog til de forskellige Kommunalbestyrelser, om de ønsker at indføre den eller ikke. Efter den nuværende Lov er der forskellige Kategorier af Kødkontrol, og det overlades til de forskellige Kommuner, om de ønsker at indføre den ene eller den anden Kategori, eller om de ikke ønsker at indføre nogen Kødkontrol.

Kødkontrol af første Kategori findes i de Kommuner, hvis Sundhedsvedtægt bestemmer, at al Slagtning af Kreaturer til Menneskeføde — Hjemmeslagtning til eget Forbrug dog undtaget — skal foregaa paa offentligt Slagtehus eller Slakteri under fuld Kontrol af en eller flere af Landbrugsministeriet godkendte Dyr læger. Kontrollen foregaaar baade før og efter Slagtningen. Den anden Kategori af Kontrol finder Sted paa private af Sundhedskommissionen godkendte Slagtsteder indenfor Kommunen af en af Landbrugsministeriet godkendt Dyr læge, og Kreaturerne skal ogsaa der synes baade før og efter Slagtningen. Den tredje Kategori findes i de Kommuner, hvor Kontrollen kun finder Sted ude hos de private Slagtere, efter at Dyret er slagtet. Endvidere er der ikke saa faa Kommuner endnu, hvor man slet ikke har indført nogen Kødkontrol, men i mange af disse Kommuner har de private Slagtere ment, at det vilde være til Fordel baade for Befolkningen og maaske ogsaa for dem selv, at der blev indført en Kontrol med det Kød, de sælger til Befolkningen, og de har hertil antaget en af Landbrugsministeriet god-

kendt Dyr læge. En saadan Kontrol er naturligvis ikke saa meget værd, idet de enkelte Slagtere jo kan fristes til kun at gennemføre den for det Kød, som man i Forvejen er klar over vil komme i første Klasse, men undlade at tilkalde Dyr lægen, hvor det drejer sig om Kød af mindre god Beskaffenhed.

Man kan, som sagt, sige, at man i Teorien søger at gennemføre en obligatorisk Kødkontrol samtidig med, at man bibeholder Kommunernes Selvstyre, idet man overlader til dem selv at gennemføre Ordningen. Der er imidlertid visse Bestemmelser i Loven, der gør, at dette kommunale Selvstyre i Virkeligheden bliver noget illusorisk, idet der navnlig er een Bestemmelse, der træder hindrende i Vejen for at faa den bedst mulige Kontrol. Det er den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Kød, der kommer fra Kommuner, der har gennemført Kontrol af første eller anden Kategori, kan sælges i alle Kommuner, baade dem med første og anden Kategori, hvorimod Kød fra Kommuner med den tredje Kategori, hvor Kødet kun kontrolleres efter Slagtningen, ikke maa sælges i de Kommuner, der har gennemført den bedste Kategori af Kontrol. Ved denne Bestemmelse modarbejdes i Virkeligheden den bedst mulige Kontrol. Det kan nemlig ikke nægtes, at den første Kategori af Kødkontrol, jeg har nævnt, er den bedste. Det er maaske nok muligt, at nogle vil tvivle om Rigtigheden af denne Udtalelse, men jeg synes, det maa være klart, naar man nærmere overtænker Sagen, at Forholdet er saaledes. Det, at Slagtningen foregaaar paa et offentligt Slagtehus, som er tilgængeligt for alle, og som i højere Grad kan opfylde de sanitære Krav og Betingelser, som bør opfyldes, end det kan ske ude omkring hos de enkelte Slagtere, det, at Kontroleringen saaledes foregaaar mere i Dagslys, maa være en Betyggelse; ligesom det ogsaa maa være en Fordel, at de Dyr læger, der antages til at udføre denne Kontrol, er mere uafhængigt stillede end de, der tilkaldes af de enkelte Slagtere ude omkring, som selv skal betale dem. Det er en given Ting, at den bedst mulige Kontrol opnaas, naar de, der skal udføre den, ikke alene sagligt set er de dygtigste; men ogsaa staar saa uafhængigt til alle Sider som vel muligt. Og man maa jo ogsaa have erkendt, at dette er den bedste Kontrolform, idet man har gennemført den Bestemmelse, at Eksport af Kød kun kan foregaa fra de Kommuner, hvor denne Form for Kontrol er gennemført, medens Kød fra de Kommuner, som har indført